

d/b – zgodba

Če imaš možnost si besedilo natisni, saj bo branje lažje.

Preberi spodnjo zgodbo.

Vrh debelega debla ob bistri vodi gnezdi detel rado, tik ob vodi pa gnezdi debeli bober Ljubo. Detel je drobna hudoba, bober pa je velikodušen in dober. Detel ždi na svojem deblu in draži bobra:

»Bomba debela, škoda je dela, ki so ga starši imeli s teboj. Mast ti je ude in butico zalila, v butici je luknja, v luknji je mrk.«

»Detel, bodi vljuden! pravi bober Ljubo.

Detel pa nič, še naprej zbada.

Nekega dne pa je bobru Ljubu dovolj. Bober zavihti svoj debeli trebušček iz vode in začne z zobmi obdelovati detlovo deblo.

»Bedak, bedak! Kaj delaš?« se besno dere detel.

»Dolbem, dolbem,« pravi bober Ljubo. »In bom dolbel, dokler boš hudoben, da veš!«

»Sem že vljuden in dober in nič več hudoben, da veš!« kriči detel.

»Dobro,« pravi bober Ljubo, odneha in odide v svoje gnezdo ob vodi.

Tudi detel odide domov, vendar še v gnezdu čisto tiho drdra in brbra: »Bomba debela, škoda je dela ...«

To je bil res hudoben detel, še dobro, da je bil reva, ki hitro odneha.

V besedilu zgodbe pobarvaj trebuščke pri vseh črkah **d z rdečo barvico; trebuščke pri črkah **b** pa z modro barvico.**

Zdaj pa zgodbo spet preberi.

Na mail (iris.frelih@guest.arnes.si) mi sporoči, kakšno je bilo prvo branje in kakšno je bilo branje s pobarvanimi trebuščki (Kako težko se ti je zdelo branje?)